

Es Ca d'Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPANYA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE: ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

Ribera. Sr. D. Ramón Soler de la Plana. Palma. Es Ca d'Inca

Modo com se deuen escriurer els noms dels pobles de Mallorca

IV

¿Ciutat de Mallorca?

Aposta hem deixat en l'article anterior l'explicacioneta etimològica d'alguns pobles mallorquins; la de uns per esser completament desconeguda, y la d'altres per esser massa clara. Lo que tal vegada haurá estranyat a qualqu, es que fins y tot en la llista hajem deixat el nom de *Palma*; pero això també ho hem fet amb intent y amb lo fi d'exposar senzillament una opinió qu'encare que un poch atrevida mos dispensaràn totes, y tal vegada aprovarán mes de dues persones intel·ligents en la materia.

¿Que toca dirse *Palma de Mallorca*, o *Ciutat de Mallorca*? Vataquí una qüestió que convendria estudiassen y creim que ho farán, les persones que s'hajen dedicat de bondeveres al estudi de nostra hemossíssima llengua. Encara que noltros fa molts d'anys que nostra parla materna mos te robat el cor (y en prova d'aixó ja 'n fa mes de vint que hi escrivim casi totes les cartes), no mos sentim amb forces per abordar tal qüestió y per això unicament indicarem qu'el dir *Ciutat de Mallorca* mos assembla mes regional y propi de nostra *Roqueta*. N'hi ha tantes de *Palmas*...p'el continent, que mos es necessari afegirhi sempre de *Mallorca*; pero el nom de *Ciutat* es tan simpatic, y sobre tot tant *del agre de la terra*, que no 'n sabem altre en tot...el mon.

No extrany jens qu'el poble

mallorquí encarare. anomen *Ciutat* á la capital de Mallorca, recordant aquells bons temps en que si be era *antich regne*, no mes hi havia una sola *ciutat*. Per aixó no 'n ve jens de nou que l'Ilustre Vicari General de nostra Diocesis, qual auteridat val per molts, escriga en lletra de ploma y...d'estampa *Ciutat de Mallorca*.

Además aquest nom de *Palma* aplicat a nostra capital es molt modern, segons afirma l'ecizimi Quadrado, y desde els sitgles mes llunyans, en temps dels moros, en temps dels pisans, en temps dels conquistadors, fins al sigle XVIII, feta excepció de l'època romana que 's deya *Palma*, no havia tengut altre nom que *Ciutat de Mallorca*. En prova d'aixó citarem no més alguns documents antichs.

Del poema d'En Llorens Veronés, contemporani, sobre la guerra y victoria dels Pisans, a demunt Mallorca, any 1115, son els tres versets sigüents:

...Tres fuerant urbes (aixó es, tres barrios ó parts de la ciutat), unum quæ *nomen* habebant.

...Hæ tres una queunt *urbs* famosíssima dici.

Est comune tribus positum *Majorica* nomen.

Del conveni entre el Comte Ramon Berenguer III y els Pisans, celebrat l'any 1113, y ratificat p'el Rey En Jaume I, en 1223, es lo sigüent:

«Concedimus populo Pisano et suis successoribus universis in Majorica venientibus, morantibus et redeuntibus infra *civitatem Majorice* (sic), quam divina

operante gratia acquisivimus...»

De la donació de les Balears feta p'el Comte Ramon Berenguer IV a Guillem Ramon Moncada, l'any 1146, son aquestes paraules:

«Dono etiam tibi *civitate* nomine *Maioricam* et omnes terras sibi pertinentes...»

En la carta dels consuls de Pisa al comte Ramon Berenguer IV, se lletgeix:

«Si prefate *civitati Maiorice* quicquam *injurie* inferré temptaverint...»

Desclot, cavaller e historiador que visqué en temps del Rey En Jaume I, escriu aixó:

...«E dixli el missatge quel rey de Aragó li avia fet; e resposli quen auria son acort en la *ciutat de Malorques*;...»

Marsili, cronista del Rey En Jaume II, en 1313 dexá escrit:

«Ut quum de acquisitione *civitatis Majoricensis* ultima die anni annum festum agitur...»

En el «Llibre de la Partió del Regne de Malorques», segurament redactat l'any 1232, p'els insignes catalans de la Reconquista se lletgeixen moltes y repetides vegades aquestes paraules: «*Civitatis Maiorice*; in *civitate Majoricarum*; in *civitate Maiorice*.»

Finalment, l'inmortal Conquistador de les Balears, tant en sa Crónica com en molts d'altres documents, sempre anomena la nostra capital amb lo nom de «*Ciutat de Mayorchas*,—de *Mayorques*, o —de *Maylorques*», segons els codichs. D'un document que 's conserva en l'arxiu municipal de Barcelona son les sigüents paraules:

«Nos Jacobus Dei gratia, Rex Aragonum et regni Majoricarum, ... attendentes multa servitia quae vos fecistis nobis in auxiliis praestitis ad capiendum regnum et civitatem Majoricarum, & — Datum in civitate Majoricarum, IV idus Januarii, anno Domini 1230.»

Per no allargar mes aquest treball ferem cas omís de documents mes moderns.

P.

BLANCAFLOR

Cansó popular catalana

Estava la Blancaflor
sota l'arbre de la menta

ne brodava un camison

per la filla de la reyna;

la camison n'era d'or,

de seda l'brodava ella,

quan la seda li marcava

posa de sa cabellera,

de sa cabellera al or

no hi ha molta diferència.

Als ulls y veu la mar,

veu venir fustas y naus

y galeras més de trenta,

veu venir un mariner

que'l seu gran senyor li sembla:

—Mariner, bon mariner

Deu vos do en la mar bonansa

havéu vist o conegut

lo meu gran senyor en Frnsa?

—Si, senyora, que'l conech

y d'ell li porto comanda;

diu que's cerqui un aymador

qu'ell aymada s'es cercada;

la filla del rey francés

per esposa li han donada.

—Be n' haja qui presa l'ha

mal haja qui l'ha donada!

que una dama com so jo

per altres sia deixada!

Set anyadas l'he esperat

com a dona ben casada

y altres set l'esperaré

com a viudeta enviudada;

si al cap de set anys no ve

a monja seré ficada,

monjeta d'un monastir

que's nomena Santa Clara.

—No us fassau monjeta no,

que'n foreu malaguanyada;

no os fassau monjeta, no,

qu' encara teniu qui us ayma,

Veuse aquí un anellet d'or

del dia que'ns embarcárem.—

Dient això'l seu marit

li va doná una abressada.

—Perdoni lo meu marit

si he faltat en cap paraula.

—Perdoni la meua esposa

del temps que a mi m'esperava.

—Perdoni lo meu marit

si n'he estáda mal criada.

—Ben criada Blancaflor

de bon pare y bona mare.

La melodia d'aquesta cansó, qu'es molt coneguda, potreures en el «Cançoner popular» d'en Capmany.

Copiam de les "Endolades," del catòlich y popular escriptor D. Bartomeu Ferrá, el sigüent article, aont, amb senzillés y sens pretencions, fa la seva biografia literaria, donchs que la consideram inseparable de l' historia del renaxament, principalment amb la literatura popular a que tant ha contribuít nostro bon amic.

Nostros no tenim inconvenient en afirmar, que si no nos haguessem fet amb les lectures dels setmanaris que éll tan acertadament ha dirigit, no eexistiria Es CA D' INCA; a qual publicació sempre mos ha animat en mitx de nostros duptes y desmayos.

Les obretes a que fa referència amb lo titol del article son: *Relligioses, Coses nostres, Flor's y Fulles, Brots d'origina y Endolades.*

AL LECTOR D'AQUESTS APLECHS

Ja m'havien dat el Batchiller en Arts y casi no sabia que cosa eren belles lletres patries.

Després dels tres primers anys, exclusivament de llatí de Pare mestre, ni la Retòrica d'en Gil de Zárate, ni les nocions de grech, aixi com nos ho feyen estudiar, servien més que per guanyar assignatures a forsa d'exercisis de memoria.

Valga'm que, de jove, entre y entre les pessimes novel·les qu'algún condeixeble me proporcionava, vaig tenir sort de trobar per casa una antiga edició del *Quijote*, y que, més tart, la Biblia, el Dante, en Manzoni, en Bossuet, en Balmes, en Chateaubriand, me delitaren ab ses grans ensenyances y ses resplandents belleses.

Però, es pas era que cap d'aquells conceptes los veia espressats ab el nostro llenguatge, y me semblava impossible qu'ab ses veus y termes poguessim comunicar altres idees que les propies de la conversació ordinaria.

L'haver ohit alguns glosadors populars sollerichs y la lectura de poesies premia-des en los Jochs Florals de Barcelona, y, més tart, les bones amistats que devés l'any 65 vaig comensara contreure ab els literats mallorquins, durant la primera florida época del primer Ateneu Balear, desxon-diren en mi la vena de glosar y la coro-lla d'escriurer.

Y vengué la Revolució de l'any 68; y m'invitaren a col·laborar a un setmari, (1) ab unió de mos camarades en Gabriel Maura, en † Tomás Forteza, en † Juan Ro-ca, en Jeroni Forteza y alguns altres joves, que tots comensavem. En aquesta publica-cioneta vaig amollarme en (mallorquí y castella), tractant diferents gèneros.

(1) «La Dulzayna». Son iniciador s'hevia proposat publicarlo ab sabori de pinyol agre, y gracies als demés qui formavem la redacció visqué y morí catòlicament. En sortiren 28 números y, no poguent conciliar nostres idees posáren punt final.

Si cualque cosa m'ha eixit que sia mira-dora, literaria y filosòficament jutjada, ho dech a la lectura dels poetes antichs y dels moderns ortodoxos, ab a que sovint, so-vint m'obsequiaven, y als consells que m'varen planyer los molt honorables es-criptors D. Tomás y Marian Aguiló, D. Joseph Ll. Pons y D. Jeroni Rosselló, (al cel sien tots!)

Les comèdies d'en Messionero, d'en Mo-raín y d'en Breion m'induiren a embastar *Els Calsons de Mestre Lluch*, mon primer ensaig dramàtic; y la rigidés práctica de mon virtuosissim pare (j. e. g. s.) me fe concebre els *Contes vells, baralles noves*; segurament les dues composiciones més espontànies nascudes entre les poques d'aquest gènero que tench engirgolades.

Alguns accèssits que me concediren en els Jochs Florals, la col·laboració a la *Re-vista Balear* y al *Museu Balear*; y els compromisos ab motiu de veulades, litera-ries y àlbums, censals d'almanachs y co-rones poètiques, foren motius pera que se-guís glosant.

Si no m'equivoch, a mi me tirava més la prosa, y per això y per manetjar la meua corda satírica, (que sempre ha anguilejat contra tot lo que me poreixia injust o vi-cios, fanàtic o ridícul), vaig treure a llum *L'Ignorancia* a mitjes ab mon colega en Mateu Obrador, repertintmos la feyna y els rendiments. (2) Els articles, coverbos, glosades y polèmiques ab a que la nodri-rem durant sa primera época, (80 núme-ros), ensenyarem de llegir y d'estimar la nostra llengua al jovent mallorquí y als homos lletrats qui may l'havian saludada. Y deixarem llevat posat per les posteriors publicacions que fins avuy han eixit dins Mallorca escrites en catalá d'aquesta illa.

Y, ja que de periòdichs parlam, dire que l'any 1880 la societat Arqueològica Luliana per ma iniciativa comensá a pu-blicar son Bolletí, qu'encara viu, gracies a Deu, y ahont consten molts de mos tre-balls. Tan sols durant una temporada m'allunyaren de sa Redacció certes dife-rencies de criteri, y això fou una de les causes que'm dugueren a fundar lo setma-nari *Mallorca Dominical*, en col·laboració d' alguns sacerdots y de joves literats; que durá uns quatre anys, deixant sa publica-ció per haverse mancabat ma salut.

No voldria, estimats lectors, havervos cansats amb aquesta *auto-biografia* litera-ria que tan poc vos devia interesar

Ara lo que vos diré per explicar l'e-xi-da d'aquests cinch aplechs, es que, havent publicat temps enrera (1872) mes *Comè-dies y Poesies* y posteriorment (1882) le-*Comèdies de costums mallorquines* (afe-gintne dues més a les quatre ja publicades) me tentaren per fer una triadella de tot lo estampat ab lo meu nom, agotat o sense recopilar, per treureu a nova llum. Confes que me vengueren per les meues, puis, en-tre altres motius, tenia el desitj de deixar

(2) Aquest setmanari fon tan popular que, en el principi, s'en despatxaven quatre mil números en vint y quatre hores.

a mos fills una recordança duradera. Els retrats fotogràfics sols basten per conèixer la fesomia exterior del personatge, però els escrits originals mostren com dins un mirall el cor y l'enteniment del seu autor. Per això no he eliminat algunes gloses y articles que judicats aisladament no valen gayre. Jo voldria qu'els meus fills llegint aquests *Aplechs* poguessen dir: *aquí veim nostru'n pare*. Poch me importa si els qui pensen conèixerme s'esclaman: *coses d'en Ferrá!* Exhibir-me no més en lo que me senyalen coma *passador* y amagar lo altre seria enganyar als lectors.

Per això no m'atrevesch a demanarlos indulgència, ni he sollicitat d'un de mos amichs un *pròlech*.

Dedich los meus aplechs an el poble mallorquí en general, esperant que hi trobarà, si no fruits saborosos, qualque flori-na silvestre, en mitj de tota casta d'herba y dels carts qu'abans de picar als llegidors ja m'han escarrinxat a mi mateix. Axò sí, protest de que sempre, en tots mos escrits, sèrios o humorístichs, he procurat inspirarme en les idèes catòliques è informarles en l'esperit de dreitura.

Ara, cada u tedret a judicar tot lo que surt en públich, y jo, que, per desgracia, he criticat tant, accept desd'ara els verídics que me vulguin dictar. Si me mortifiquen, valgám per penitència, y si me favoreixen, ja los rendesch per endevant lo meu agraïment. (3)

Acab fent constar qu'en tot quant he publicat no voldria haver escapat ni un sol punt en quant pertoca a l'ortodèxia catòlica apostòlica romana; y de tots modes me subject a l'Autoritat de l'Esglesia aquí regrestada p'el nostru Rvdm. Sr. Diocessa.

Palma, diada de Santa Catalina v. y mr. de l'any de gracia 1903.

B. FERRÁ.

Assamblea Nacional de la Bona Premsa

Nos comunica D. Federich Roldán, Pyre., President de sa Junta Organizada, que a causa de circumstancies fundades, que esplica, dita reunió se torna perillongar fins els dies 15, 16, 17 y 18 de Juny.

El projecte de l'Assamblea no pot anar

(3) Un d'aquells an a qui dech agraïr tant lo bé qu'han judicat de mos escrits com les observacions desfavorables que n'han fetes, es en Miquel S. Oliver.

No cal duptar gens de l'oportunitat y rahó d'aquestes observacions, tan atinades com totes les crítiques literaries eixides de sa ploma. Però, respecte a la de veure en mes comedies "un afan intempestivo de moralizar", per mes que rasonada en la forma, tem que en el fondo hi haji una verdadera discrepancia ab mon criteri en punt a moral. Ha de consignar que comens per no mirar la qüestió desde el mateix punt de vista, perquè no es la literatura lo que mir en primer terme, sino que no tench inconvenient en pososarla a la moral y en passar, tant en mes comedies com en altres escrits per moralista y propagandista abans que literat; creguent, com tots els escriptors qui s'avancen de ser catòlics, que tot temps, ocasió y lloch son oportuns per moralizar. Ara respecte de si el modo de ferho, mes o menos ingènuo y antiquat, resulta dins el públich, cuantraproducent, consti que no vaig escriure mes comedies per esser posades en escena demunt les taules dels grans teatres.

més avant ni més bé de lo que vá. Tots els punts del programa han estat cuberts de moltes y raonades memories; de totes les regions y encontrades d'Espanya acudirán a Sevilla nombrosissimes persones de les més distingides classes social; tota la premsa Catòlica, sens distinció de colors, s'es assentada per prende part a tant noble y Santa lluita; sabis y virtuosos prelats l'honorarán en la seva presencia y la ilustrarán en les seves llums; y mils y més mils de socis ja conta es seves llistes.

Com ja saben nostros llegidors: la administració d'aquest setmanari es un centre de inscripcions. Fins dia primer de Juny encara hi ha temps per assentarse socis.

Els socis que vulgan anar a Sevilla tendrán el *cinquanta per cent* de rebaxa en tots els ferros carrils d'Espanya. En aquest cas tenen que presentar una tarjeta y dos cupons a les estacions, un p'el viatge d'anada y s'altre per la tornada, els quals documents la Junta Organizada expedirà a los socis que ho demanin.

La Junta s'encarrega de proporcionar hostelatje a ses persones que vulgan, aprofitar els seus servicis, pagant 5, 10 y 15 pessetes.

Els diplomes de titol de soci resulten una verdadera obra d'art.

Avant s'ha dit, ja que sembla que Deu, beneix y encamina a bon terme els treballs de la Assamblea.

CRONICÓ

Abril de 1904

Dia 29.—En les poblacions d'Inca, Manacor, y Lluchmajor telloch el solemne acte de jurar fidelitat a la bandera p'els reclutes dels batallons de Cassadors d'Alba de Tormes, d'Alfons XII y de Barcelona.

—Ahir, a ses mines de la Reunió, de Villanueva del Rio (Sevilla), e-hi hagué una explosió de gas grisú causant sa mort a 65 obrers.—D. Alfons XIII arriba a Granada.—En el Consey de ministres queda ultimat es presupost d'Instrucció pública, en el qual s'introduexen notables augments pera primera ensenyansa.

—El Rey Victor Manuel y el president Loubet revisan a Nápoli ses escuadras francesa e italiana.—Un periòdich de San Petersburgo diu qu'el Czar se prepara per anarsen en el mes d'Agost, a n-el teatre de la Guerra.

Dia 30.—El poeta D. Joan Alcover inaugura ses conferencies que distingits escriptors mallorquins han de dar en el Ateneu Barcelonés, ab una molt notable sobre el tema «Humanisació del art».

—D. Alfons visita a Granada s'Universitat; ses Escoles del Ave Maria y els cortés.—El Govern y altres entitats particulars envien abundants socors a ses families de les víctimes de Villanueva del Rio.

—Noves de dudcs origen aseguren que ls japonesos atrevesaren el famós Yalú y entablaren combat ab els russos, obtenguent aquells sa victoria.

Maig

Dia 1.—Els obrers socialistes de Palma celebren se festa de *Sant primer de Maig* ab uns quants sermons dins sa plassa de toros. La Camara Agrícola se reuneix pera tratar de la nova plaga dels ametllarás que s'es estesa per Mallorca.

—En la Llonja de Barcelona se celebra s'anyaly pomposa festa dels Jochs Florals.—El Monarca torna a Málaga, aont es obsequiat ab un banquete oferit per la Camara de Comers.—A Jerez de la Frontera se troba malalt de gravetat l'insigne novelista D. Jusep María de Pereda.

—Prop de París un automovil es destrossat per un tren, morint ses cinch persones qu'e-hi colcaven.

Dia 2.—A les vuit del matí arriba el Rey a Melilla. La població espanyola y molissims de moros li fan una rebuda magnífica.—Sa festa d'avuy se fa en tot Espanya amb la solemnidad de costum.—Arriben a Madrid els Srs. Silvela y Dato. A unes declaracions qu'aqueix ha fet a París, s'ha mostrat de complet acort ab En Maura.

—A sa batalla del Yalú els russos perderen 800 homos. S'eczercit japonés sofrí també perdues d'importancia.

Dia 3.—Arriba la nova de qu'han trobat una nina afeçada dins una siqui de debes s'Indioteria (Palma).

—En el Consey d'avuy s'aproven els resuposts de la Presidencia, Estat y Governació.—S'esquadrilla regia va de Melilla a Ceuta. El Rey es molt vitoretjat. Nostro Govern ha declinat, per falta de categoria, s'admissió del embaxador marroquí, que'n nom del Sultán havia de saludar D. Alfons XIII.—A Higuera de Vargas (Badajoz) mor el Sr. Bisbe de la diocesis, Fray Jusep Hevia.

—Mor a París el director del Institut Pasteur, monsieur Emilio Duclaux.

Dia 4.—Un recluta d'Ervisa que se'n anava de Palma a son poble, durant sa travesiá sa tirá dins mar. El vapor s'aturá y se feren tots els medis per treurerlo però los va esser impossible.

—A bordo del *Giralda* el Rey se dirigeix desde a Ceuta a Cádiz. En aquesta capital es rebut ab grans mostres de simpatía.—Se parla ab molta insistencia dels treballs que realisen els cap-pares del partit conservador, Silvela, Pidal Dato, encaminats a proclamar quele del partit a n-el Sr. Maura.—El ministre d'Estat diu qu'está confirmada sa derrota dels russos, si bé aquesta no revestí molta importancia.

Dia 5.—A Cádiz els festetjos reals resulten molts brillants.—Els obrers ferroviaris celebren un mitin en lavor de sos companys morts a la catástrofe de Villanueva.—Es molt comentat s'incident ocorregut ab motiu del nombrament del Embaxador marroquí.

—Telegrames d'América diven que'l Perú y Brasil se disposen a anar a la guerra, en vista de ses tirants relacions que entre abdues repúbliques, eczistei perx cuestió de limites. *Es CRONISTA.*

Lladrades y moxonies

Diumeuge prop vinent, Pascua de Pentecostés, el decapvespre, es esperat a Inca, lo Ecselentissim e Ilustrissim Senyor Bisbe de Mallorca, D. Pere Joan Campins y Barceló.

El dimars després, día 24, se donará el sagrament de la Confirmació a nins y nines, el dematí y decapvespre.

Dimecres tornaren els quintos, escedents de cupo de Mallorca de l'any 1903, qu' eran a Mahó a pendre 'l dos mesos d' instrucció militar, en número de 580. Han vengut morenos a forsa de soleades que han pegades.

N' hi ha d' Inca que tenen mes respecte y parlen mes amorosos en sos pares qu' abans d'anarsen. Are han regonegut, amb so pa de munició, que tan mateix no hi ha com la sombra benvolguda de sos pares.

La devoció del mes de Maria en nostres esglesies se fa amb molta pompa y solemnidat. Enguany si que se pot dir en veritat: *Con flores a porfia.*

En la Parroquia, el dia de l'Ascensió s' estrená una tenda blanca a l' altar major que aparesqué güarnit de llums y flors sens conte.

A Sant Domingo, a més de les seves colosals estrelles y noms de Maria de llums, prenen part en les cantories alguns dels aficionats, tenors y baixos, del Orfeo mut.

A Sant Francesch si que no han sortit dels motlos antichs, ho fan benet, però sens pretencions; això si, hi asisteix una gentada immensa, com cad' any.

Un d' aquests dies passats tenguem el gust de conixer el Sr. Ferrán de Sagarra y de Siscar, qu' era vengut a Mallorca ab objecte de visitar els Arxius del Regne y el de la Catedral, en els quals ha fetes profitoses investigacions sobre els segells antichs, que s' hi conserven, a quin estudi fa molts d' anys está dedicat y sobre el qual ha publicat varies obretes.

El Sr. Ferrán de Sagarra també es conrador de la llengua catalana y col·labora, molt sovint, en el important diari catalanista *La Veu de Catalunya.*

Desitjam a n-el Sr. de Sagarra que la seva curta estada en nostra Roqueta li haja estat agradable.

Tenim la satisfacció de participar a nostros suscriptors, que n' Antoni Pieras ha encarregat una nova motlada de lletre clara y hermosa per editar nostro setmanari.

Per part nostra, també feim contes, dins breu temps, introduir importants millores de col·laboració que creim que será del gust del poble mallorquí.

La banda de guiterres va doná un d'aquets dies un concert a una distingida familia.

A la primera sonada que feren, alguns gomosos s' encararen a tocar el violon. La senyora de la casa los va dir que estassen alerta que desafinaven; però cá...! no va esser possible ferlos dexar un instrument que los es tant predilecte.

A la tercera tocada els concertistes s' axequen y diven cop en sech a la reunió: *bona nit tengan y ja li han estret.*

¡Molt ben fet! sols nos sab greu pel disgust de la casa.

Si haviem de judicar per les formes de educació que veim, moltes voltes ho havem dit: pensariem que certes Universidats y centres d' ensenyansa cauen devers sa Marjal.

Enguany es any de plagues.

A més de sa dels ametlarás, sa de rovey, sa del poy, sa de sa rosa, sa de sa rabi, sa dels inglesos, sa dels mitins, sa del republicans, socialistes y esperitistes; are mos ne surt un' altre que se pren una cosa de no dir: amb una setmana a Inca totsol hey ha hagut cinch invasions.

—¡Ay!... ¡ay! jo ja estich ferit. ¿Quina plaga es?

—Qu' ets casat tú?

—¡Que no ho saps que no?

—Idò estás fora de perill. Pega a-n els casats. Cinch dones que han fuites a s' homo.

—Per quin motiu?

—Perque los devien donar carametlos.

—Que no hi ha cap lladrada més a compondra?

—Nc Senyor...

—Idò n' hauriau de cercar, ja

sabeu que 'ls suscriptors inqueros, que viven fora vila, volen moltes noticies.

—Si no n' hi ha, Sr. Director, en esta terra de tortugues, que n' d' inventar mentides?

—Aixó jamay.

—O bé; hi ha que sa música tocá dijous a n-el mercat. ¿Volque hi posem aquesta?

—Y ¿que los dona a n-els lectors estersns si sa música tocá y nostro mercat s' omplí de pollos y polletes que coquetetjaven?

—Una altre. Un municipal que va aná a encalsar un ca dins la casa de son amo, per durlo a n-el corral de la Vila.

—Bonal!

—Y encara ligué a-n els de la casa que l' hey agafassen.

—Y ell perque estava?

—Tenía por que no li mossegás, segons digué.

—¡Valent municipal!

Publicacions rebudes

El núm. 27 de la revista mensual *Catalunya*. Forma un hermos volum de 140 págines dedicat a «Belleza y Amor» en el qual figuren traballs dels següents escriptors: Joaquin Ruyra, Joseph Pijoan, M. Obrador Bennassar, Joseph Leonart, Joan Llongueres, Anfrét Rottner, R. Serra y Pagés, E. Guanyabens, Alexandre de Riquer, Félix Escalas, Emilia Sureda, Joan Maragall, Joseph Carner, María Antonia Salvá, Mn. Miquel Costa, y Adria Gual.

El núm. 123 del setmanari *¡Cu-Cut!*, que publica els fotogravats dels autors que foren guanyadors dels primers premis dels Jochs Fiorals d' enguany.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que regiren a n' aquesta ciutat dimecres passat: pessetes

Bassó.	es quintá	a	77'50
Xexa.	sa cortera	a	19'50
Blat.	id.	a	19'00
Ordi.	id.	a	11'75
Id. forasté.	id.	a	10'50
Sivada.	id.	a	8'50
Id. forastera.	id.	a	7'25
Faves cuitores.	id.	a	19'50
Id. ordinari.	id.	a	18'50
Id. per bestia.	id.	a	18'00
Blat de les Indies.	id.	a	17'00
Mongetes de confit.	id.	a	45'00
Id. blanques.	id.	a	36'00
Fasols.	id.	a	36'00
Ciurons.	id.	a	24'00
Gallines.	sa tersa	a	0'80
Galls.	id.	a	0'70
Conis.	id.	a	0'30
Ous.	sa dotzena	a	0'85
Patates.	es quintá, de 6	a	10'00
Moneacos.	id.	a	5'00
Figues seques.	id.	a	9'00
Olives.	sa barsella de 1'50	a	3'50
Safra.	s'unza	a	3'50